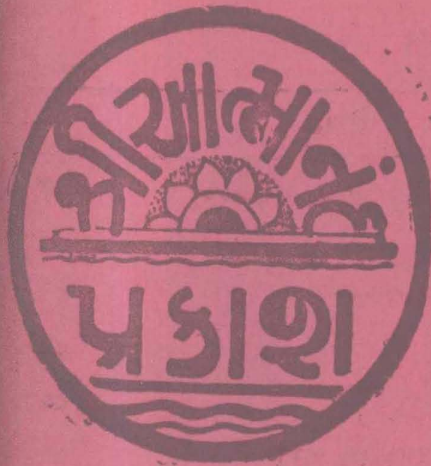
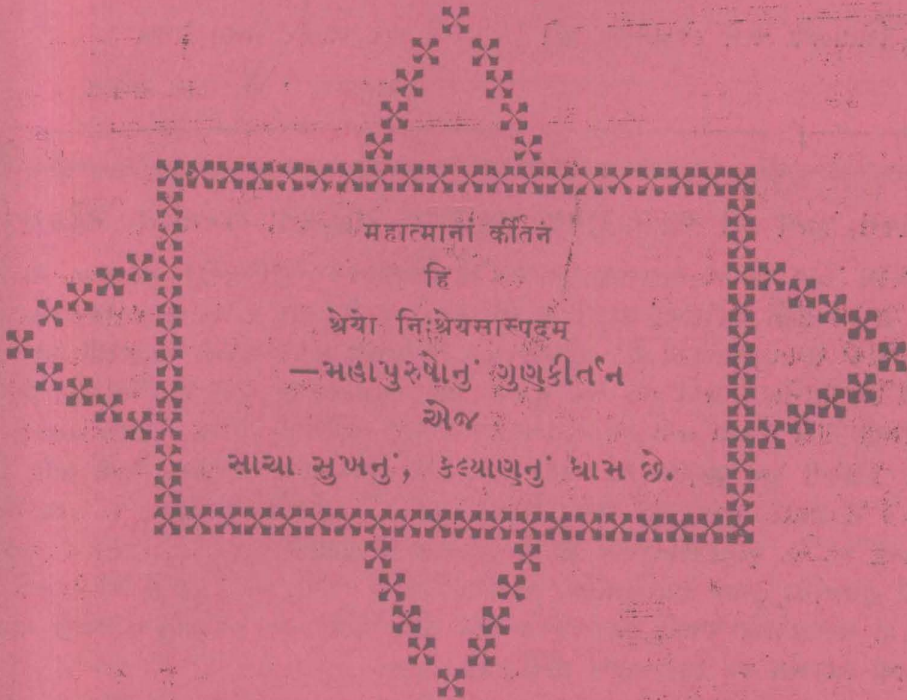

આત્મ સંવત ૮૯ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૦
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ ચૈત્ર

પરમપૂજ્ય ન્યાયામ્બોદ્ધિ શ્રી ત્રિજ્ઞાનંદસૂરિજીનો

(પૂ. આત્મારામજી મ. સા.) જન્મ, જયંતિ, અંક

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

એપ્રિલ : ૧૯૮૪

[અંક : ૬

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	શ્રી આત્મારામજીની જન્મશતાબ્દિ સમયની સ્તુતિ	લે. પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી	૮૧
૨.	શ્રદ્ધાંજલી	લે. શ્રી જ્ઞાનસુન્દર	૮૨
૩.	પૂઠ ગુરૂદેવની જીવન ઝરમર		૮૪
૪.	અમેરિકામાં પ્રભાવ		૮૬
૫.	એક જૈન વીર સત્ય ઘટના	લે. શ્રી કૃષ્ણલાલ વર્મા	૯૧
૬.	ઉપદેશ રતનાકર	લે. સહજાવધાની આચાર્યદેવ શ્રી સુદરસૂરીશ્વરજી મ. સાહેબ	૯૪
૭.	ચિત્તજિયો યાને ટપકાવાળો પટ્ટો	લે. સર આર્થર કોનન ડોયલ અનુવાદક : પી. આર. સલોત	૯૬

પરમ પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબનો જન્મદિન મહોત્સવ

પરમ પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી (આચાર્યશ્રી વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજી) મહારાજ સાહેબનો ૧૪૮ મો જન્મદિન આ સભા તરફથી સંવત ૨૦૪૦ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ તા. ૨-૪-૧૯૮૪ને સોમવારના રોજ રાંધનપુરનિવાસી શેઠ શ્રી સકરચંદ મોતીલાલ મુળજીભાઈના સહકારથી આ સભા તરફથી ઉજવવાનો હોવાથી દર વર્ષે મુજબ શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર સવારના શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી દુકમાં જ્યાં આત્મારામજી મહારાજ સાહેબની પ્રતિમા ખિરાજમાન છે. ત્યાં નવાંજી પ્રકારની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. તથા તિર્થયાત્રા કરવામાં આવી હતી. શેઠશ્રી સકરચંદ મોતીલાલ મુળજીભાઈ અને શેઠશ્રી કપુરચંદ હરીચંદ માચીસવાળા તથા તેમના ધર્મપત્ની અ. સ. અનોપબેન અને શેઠશ્રી વૃજલાલ ભીખાભાઈ તથા શેઠશ્રી નાનચંદ તારાચંદ તરફથી ગુરુભક્તિ તેમજ સ્વામિભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે ભાવનગરથી સારી સંખ્યામાં સભાસદોએ પધારી આનંદપૂર્વક ભાગ લીધો હતો અને પૂઠ સાધુ સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબની ભક્તિનો પણ સારો લાલ લીધો હતો.

હે પુણ્યાત્મન્ ! અનાદિ કાળથી કર્મોનુસાર આ સંસારમાં વિચરતાં તેં કર્મોદયે દિવ્ય અને માનુષી બધી જ ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિઓ મેળવી છે, તેમજ ભોગવી પણ છે. તો પણ તું તૃપ્ત તો ન જ થયો, સાચું સુખ તો ન જ મળ્યું ! પણ જો હવે તને આત્મિક અવિચલ સમૃદ્ધિ મેળવવાની કામના થઈ હોય તો શ્રી જીનેશ્વર પરમાત્માની સમ્યગ્ ઉપાસના કર !!!

તાંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ ચૈત્ર : એપ્રિલ-૧૯૮૪

[અંક : ૬]

શ્રી વિજયનંદ સૂરીશ્વરજી—

શ્રી આત્મારામજીની જન્મશતાબ્દિ સમયની સ્તુતિ

લે. પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી

(રાગ—આશાવરી તાલ—ત્રિતાલ)

આજ આનંદ મોરે આંગણમે, શ્રી વીર જિનેશ્વર સંઘનમે ।
આત્મારામ આનંદ સુખધામા, દાસ ગણેશ કુલ મંડનમે ॥ (૧)
રૂપાદે માતા સુખશાતા, પુત્ર દીયો જન રંજનમે ।
પુત્ર પદાવ્યો સુગુણ બનાવ્યો, જેસે સુગંધી વંદનમે ॥ (૨)
રૂપ મનોહર સુરવર જાયો, કલકલા નિધિ રંજનમે ।
વીર જિનંદ કી વાણી સાની, ગુરુગમ અખીયાં અંજનમે ॥ (૩)
સંજમરાજ કીયો શિર ભૂપણ, મોહરાજ દલ ખંડનમે ।
કૃપા ભઘ સખ સદ્ ગુરુજનકી, ધર્મ ઉપદેશ દે છંદનમે ॥ (૪)
સુમતિસતી નિશદિન રહે મનમે, ન રહે કુમત કૃત બંધનમે ।
વચનામૃત વરસે જલધારા, શાસન સુરતક સિંચનમે ॥ (૫)
વિપય વિરાગી પરિગ્રહ ત્યાગી, ધુલ પડી કહે કંચનમે ।
નમન કરત દે નરપતિ યતિપતિ, જનમ સર્વ લહે વંદનમે ॥ (૬)
વિજયનંદ સૂરિ મહારાજ, જય જય રહો સદા નંદનમે ।
કાંતિવિજય ગુરુ ચરણ કમળમે, વંદન હોવે તનમે ॥ (૭)

શ્રી દહાં જ ભિ

લે. મુનિ શ્રી જ્ઞાનસુન્દર

સ્વર્ગસ્થ પૂજ્યાચાર્ય શ્રી આત્માનંદજીના સર્વાંશ જીવન તો તેજ ભાગ્યશાળી કહી શકે કે, જેણે આચાર્યદેવના દર્શન કરીને નેત્રો પાંચર કર્યા હોય, ઉપદેશ શ્રવણ કરીને જ્ઞાનને કૃતાર્થ કર્યા હોય, ચરણોના સ્પર્શ કરીને શરીરને સાર્થક બનાવ્યું હોય. કેમકે પતેલ કરતાં પ્રત્યક્ષ અને અનુમાન કરતાં અનુભવ બલવાન છે. મોટા મોટા વિદ્વાનો પાસે માફ કર્યો કથન કેવળ સૂર્ય સામે દીપક બતાવવા જેવું ફક્ત હાંસી પાત્ર બન્યા સિવાય બીજું શું બની શકે ?

છતાં પણ આતરિક ભક્તિ તેમજ શ્રદ્ધાની વિદ્યુત એટલી તેજવી છે કે તેને મનુષ્ય તો શું પશુ-પક્ષી પણ રોકી શકે નહિ. તેથી તોતલી ભાષામાં ચૂ-ચૂ કરીને પોતાના મનોભાવ પ્રદર્શિત કરીને કૃતાર્થ બનું છું. તેથી જ પૂજ્ય આચાર્યદેવની પવિત્ર સેવામાં ફૂટે-તૂટે શબ્દોમાં વિનય-ભક્તિપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલી અર્પણ કરવાની હું મારી ફરજ સમજું છું.

આજ સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય પ્રવરનો સ્થૂલ દેહ આપણી સમક્ષ નથી, પણ તેઓશ્રીએ આપણા ઉપર કરેલા અસિમ અલૌકિક ઉપકારરૂપી સુક્ષ્મ દેહ આપણા હૃદયકમળને અવગચ પ્રકુલિત કરે છે; એટલુંજ નહિ એમના નામ માત્રથી મન આલસીદ પામે છે અને નેત્રોની પુતળિયો નૃત્ય કરવા લાગે છે.

પૂજ્યવર ! આપે ક્ષણિક કુળમાં (વિ. સં. ૧૮૬૩) અવતાર ધારણ કરી વીરતાનો પરિચય આપ્યો. તેજ પ્રમાણે ધર્મવીર બનીને આપની વીરતાને સાર્થક કરી.

આપે જૈનેતર ધર્મમાં જન્મ લીધો છતાં સત્યપ્રિય હતા; જેથી બાળવયમાં માયાવી સંસારનો ત્યાગ કરી જૈનધર્મ (સ્થાનક વિ. સ. ૧૯૧૦)માં દિક્ષિત થયા. હે જ્ઞાનસાગર ! આપ શ્રીની તર્કશક્તિ અને સંશોધન શક્તિ જેટલી અપાર હતી તેટલાજ આપ નિડર હતા. આપ ગાડર પ્રવાહમાં રહ્યા છતાં એક સાચા સિંહ હતા. આપ ગતાનુગતિના ઉપાસક ન હતા પણ જૈનશાસ્ત્રોના પૂર્ણ મર્મજ્ઞ હતા. તેનું શુભ પરિણામ આવ્યું કે વીશ વર્ષોના સન્નજડ સંસ્કારોના સંશોધન બાદ સ્થાનકવાસી મતનો ત્યાગ કરી, આપના ૧૮ સાધુ સાથે સંવેગપક્ષી જૈન દીક્ષા સ્વીકારી અને જન્મતાને બતાવ્યું કે સત્ય આનું નામ.

હે ધર્મપ્રસારક વીર ! આપે આપના ચરણ-કમળના સ્પર્શથી કેટલાય પ્રાન્તોની ભૂમિને પવિત્ર કરી, અગ્રાધ પ્રાણીઓનો ઉદ્ધાર કર્યો. વિશેષ જનની-જન્મભૂમિનો ઉદ્ધાર કરી વિશેષ નામના હાંસલ કરી. પંજાબ જેવા વીર પ્રદેશમાં મૂર્તિપૂજક જૈન સમાજનો સૂર્ય અસ્તાચળ તરફ પ્રસ્થાન કરી રહ્યો હતો ત્યારે આપે અનેક મુશ્કેલીઓ વેડીને પ્રચંડ પ્રકાશના કિરણો યોમિર પ્રસરાવ્યા. તેથી એ કહેવું અતિશયોક્તિ નહિ ગણાય-કે આ રુદિવાદના જમાનામાં આપ એક સુવારક તેમજ ધર્મપ્રસારક હતા.

હે કરુણા સિન્ધુ ! આપશ્રીએ અનેક સ્થાનોમાં અને અનેક વાદિયો સાથે શાન્તિપૂર્વક શસ્ત્રાર્થ કરીને જૈન ધર્મનો જાડો હોરાવ્યો હતો. જેનું મિષ્ટ ફળ એ છે કે આજે પંજાબ પ્રાન્તમાં

ઊંચા ઊંચા શિખરવાળા જૈન મંદિરો અને તેના હબરો ભક્તો વિદ્યમાન છે.

હે કૃપાનિધિ ! આપશ્રીએ અમ જેવા પામર પ્રાણીઓ માટે અનેક યંત્રોનું નિર્માણ કર્યું. કેટલીયે મૂર્તિઓની અંજનશલાકા વિધિ, પ્રતિષ્ઠાઓ કરાવી. જ્ઞાન ભંડાર અને વિદ્યા પ્રચાર કરાવી ઓછા ઉપકાર નથી કર્યો કે જે અમે ભૂલી જઈએ. એટલુંજ નહીં પણ ભારતમાં રહીને અમેરિકા સુધી જૈન ધર્મનો સંદેશો પહોંચાડ્યો. આજે યુરોપ, અમેરિકા અને અમેરિકા જેવા પ્રદેશોમાં જે વિદ્વાનો જૈન ધર્મ વિષય પર અનેક કટપના કરી ભ્રમિત બનેલ તેઓ જૈન ધર્મનું સત્ય સ્વરૂપ બાણી જૈન ધર્મ તરફ અહોભાવ દર્શાવતા બન્યા. કેટલાય યુરોપિયનો જૈન ધર્મ સ્વીકારી નિયમ વ્રતનું પણ પાલન કરવા લાગ્યા. ચિકાગો શહેરમાં ગાંધી સોસાયટીએ જે જૈન ધર્મનો પ્રચાર કર્યો છે તે આપની અસીમ કૃપાનું પરિણામ છે. આ મહાન ઉપકારના બદલામાં અમે શું કરી શકીએ

-અર્થાત્ એટલું કરીએ તેટલું થોડું.

હે પૂજ્યપાદ ! આપશ્રીએ પંજબનો ઉદ્ધાર કરી પંજબકેશરી પદ મેળવ્યું. તેજ પ્રમાણે મરઘરનો પણ ઉદ્ધાર કર્યો. આપશ્રી મારવાડમાં પદાર્પણ કર્યું તે પહેલાં ત્યાં મૂર્તિપૂજક સમાજ નામ માત્ર જ રહ્યો હતો. ૧૯૩૪માં મારવાડમાં ચાતુર્માસ કર્યું અને ૧૦૦ ઘરમાંથી ૫૦૦ ઘર મૂર્તિપૂજક બન્યા. તે આપના ઉપદેશનો પ્રભાવ.

હે ધર્મોદ્ધારક ! જે જૈન મંદિરોમાં ઘોર આશાતના થઈ રહી હતી, જૈન જ્ઞાનભંડાર ચાર દીવાલોમાં સડી રહ્યા હતા ત્યાં આપના પ્રયત્નોથી આશાતના દૂર થઈ, જ્ઞાન ભંડાર પ્રકાશમાં આવ્યા. છુર્ણ મંદિરોના ઉદ્ધાર થયા. નવા મંદિરો રચાયા. અનેક પુસ્તકાલય અને પુસ્તક પ્રચાર મંડળ શરૂ થયા. તેથી મારવાડી જૈન સમાજ આપને મરુઘર કહે તો તેમાં અધિકતા નથી.

આપના ચરણ કમળોમાં વિનય, ભક્તિ અને શ્રદ્ધાપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલી અર્પણ કરું છું.

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મચોદીત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કૌમિતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કૌમિત રૂપિયા પંદર.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કૌમિત રૂપિયા પાંચીસ.

— સ્થળ : —

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા

કે. ખારજેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહારગામના વ્રાહ્મણોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

✽ પૂ ગુરુદેવની જીવન ઝરમર ✽

આ મહાન પ્રભાવશાળી આત્માનો જન્મ વિક્રમ સંવત ૧૮૯૨ ચૈત્ર સુદ પ્રતિપદના રોજ થયો હતો.

પંબજ શહીદો અને પરાક્રમશાહી પુરુષો માટે ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. ત્યાં એલ નદીના કિનારા પર કલશ નામનું નાનકડું ગામ. કલશ કુટુંબના દીવાન કુળમાં ગણેશચંદ્રનો જન્મ થયો હતો. કુળ હતું ચૌદહરા કર્પૂર-પ્રદક્ષત્રીય. માતા-પિતાની ગોદના લાલ બહુ નહોતા સાંપડ્યા. કાકાએ મ્હોટો કર્યો. ખાન-પાનનો જરાયે અભાવ ન હતો. પણ યુવાનના હૃદયમાં આકાંક્ષાઓ ઉછળતી. પરિણામે એક દિવસ કોઈને કહ્યા વગર ઘર બહાર આવી નીકળ્યો.

કેટલાક દિવસ બાદ રામનગર પાસે આવેલ ક્ષત્રિયા ગામના થાણેદાર તરિકે નિમાયો. ત્યાંજ રૂપાદેવી સાથે લગ્ન થયાં. મહારાજ રણજીતના એક શૂરા સૈનિક બનવાનું માન મેળવી શક્યો.

એમણે આસપાસના ગામડામાં ઘાડાં પાડવાનો પ્રારંભ કર્યો; પણ સ્વપ્ન સિદ્ધ ન થયું.

લેહરા ગામનો બગીરદાર અત્તરસિંઘ હતો. ગણેશચંદ્રને પુત્ર દિત્તા તેને ત્યાં રોજ રમવા જતો. તેના બાલ-લલાટ પર અત્તરસિંઘે અતિ ઉજ્જવળ ભાવીના ચૂડાક્ષરો ઉકેલ્યા. અસાધારણ બુદ્ધિમત્તા અને સ્વભાવસિદ્ધ પ્રાભાવિકતા બાળ-મુખ પાસે ઉભરાતી નિહાળી.

અત્તરસિંઘ એક ધર્મગુરુ હતો. તેના માત પિતા પાસેથી દિત્તાની માગણી કરી. પણ રૂપાદેવી અને ગણેશચંદ્રે સાફ સાફ ઈન્કાર કર્યો.

દિત્તા કોઈ વનરાજનું સંતાન ભૂલું પડી બકરાના બૃથમાં આવી પડ્યું હોય અથવા કોઈ

નક્ષત્ર છૂટું પડી પૃથ્વી ઉપર આવી પડ્યું હોય તેમ અત્તરસિંઘને લાગતું. એ સત્તાધારી સત્તાના મદમાં મર્યાદા ચૂક્યો. ગણેશચંદ્ર ઉપર તહોમત મૂકી બંદીવાન બનાવ્યો, કહેવરાવ્યું, “દિત્તા સોંપે તોજ કારાવાસમાં સુકત થવાશે.”

ગણેશચંદ્રે બાવડાના બળે બેડીઓ તોડી નાખી. કેદખાનાનું પાંજરૂં તોડી બહાર આવ્યો. સતોરાત પત્ની અને બાળકને લઈ, રૂડીવાળા ગામમાં પહોંચ્યો. આઠેક સાથીદાર સાથે બહારવટું ખેડ્યું. બહારવટિયા તરિકે પકડાયો ૧૦ વર્ષની કેદની સજા પૂરી થાય તે પહેલાં જ આગ્રાના કિલ્લામાં કંઈક તોફાનને લીધે બહાર થયા. તેમાં તે ગેળીનો ભોગ બન્યો.

x

x

x

દિત્તાની કાળજી રાખનાર કોઈ ન હતું. છુરામાં બેધમલ ઓસવાસ નામનો ગૃહસ્થ દિત્તાનો પોષક પિતા બન્યો.

બેધમલનું કુટુંબ સંસ્કારી હતું. દિત્તાના હૃદયરૂપ નિર્મળ કાળજી ઉપર સંસ્કારના અક્ષરો ઉપસવા લાગ્યા. તેનું ઘર એજ દિત્તાની નિશાળ બની. અહીં દિત્તાને સ્થાનકવાસી સાધુઓનો સહવાસ સાંપડ્યો. પરિણામે સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, નવતત્ત્વ, છવીસ દ્વારના કેટલાક પાઠ ભણ્યો.

બેધમલ દિત્તાના લગ્ન માટે ઉતાવળ કરી રહ્યા હતા. પણ ભાવી જુદું જ હતું. દિત્તાના જીવન પટ પર “ગંગારામ અને જીવણરામ” નામના બે સ્થાનકવાસી સાધુના તેજ પથરાયા. દિક્ષા તરફ ખેંચાણ વધતું આવ્યું. બેધમલને ખબર પડતાં આંસૂભરી સમજાવટ આપી પણ

આત્મારામજીએ સલાહ ન માની. નાગોર મુકામે ફકીરચંદ્રજી નામના સાધુએ, વ્યાકરણ શીખવાની ભલામણ કરી. પણ ગુરુ-આજ્ઞા વિના, તેમ કરવા હામ ન લીધી. મુઝવણમાં એક દિવસે ગુરુજી પાસે વ્યાકરણ શીખવા અનુજ્ઞા માગી. પણ જવાબ—‘ નહિ’.

“ગુજરાતમાં સારા વિક્તાન સાધુઓ છે તેમની પાસે જઈ શકું?” જવાબ—‘ નહિ’.

આત્મારામજીને જણાયું કે આ વાડો કોઈ યથાર્થ જૈન દર્શન ન હોઈ શકે.

શત્રુજય, ગિરનાર, અનેક ભવ્ય તીર્થોની કીર્તિ તેમના કાન પર પહોંચી. વાડાના બંધનો સાલવા લાગ્યા. સંપ્રદાયના નિષેધની પરવા કર્યા વગર, રોપડ નામના ગામમાં એક પંડિત પાસે સારસ્વત વ્યાકરણનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. થોડા જ સમયમાં સંપૂર્ણ સમજાઈ ગયું. પૂર્ણ વ્યાકરણ જાણી ભણી શાસ્ત્રના મનદાવતા અર્થ માન્ય ન કરી શકે. વ્યાકરણનો સખ્ત પ્રતિબંધ શા માટે છે તે ખરાબર સમજાય ગયું. પછી પૂર્વાચાર્યોએ નિર્મેદી નિયુક્તિ, ભાષ્ય, ચૂષિ, ટીકા વગેરે વાંચવાનો નિર્ણય કર્યો. પછીના માર્ગનો પણ નિર્ણય કર્યો. વૃદ્ધ પંડિત રત્નચંદ્રજીના સાધુના સહવાસે એ બીજાને પાણી પાઈ ઉછેર્યું. સંવત ૧૯૨૦નું ચોમાસું આત્મારામજી મહારાજે આગ્રામાં કર્યું, વૃદ્ધ પંડિત સરળ સ્વભાવી રત્નચંદ્રજી પણ ત્યાજ ચોમાસુ રહ્યા હતા. તેમણે પોતાની પાસેની બધી શાસ્ત્ર-મુડી આત્મારામજીને અર્પવા તૈયાર થયા, તેમણે શાસ્ત્રો પુનરાવૃત્તિ માંડી. બીજા શાસ્ત્રો પણ વાંચ્યા.

આજ સમયે ગુરુ જીવણચંદ્રજીએ પૂરાયેલ પોપટને પાંખો આવતી હોય અને પાંજરની બારી સ્ફોજ પણ ઉઘાડી રહી જાય તો પોપટ ઉડી જાય-તેવી બીતિ લાગી. આત્મારામજીને પોતાની પાસે બોલાવી લેવામાં પોતાના ટોળાની સહીસલામતી સમજાઈ.

શ્રી રત્નચંદ્રજીથી વિખટા પડતા તેમને બહુ દુઃખ થયું. આત્મારામજીને વિદાય આપતા, રત્નચંદ્રજીએ સ્નેહમધુર શબ્દોમાં કહ્યું, “મારી સલાહ માનો તો જિનપ્રતિમાની જરા સરખી નિંદા કરવાનું માંડી વાળજે. ગમે તેવા ગંદા હાથે શાસ્ત્રોને સ્પર્શ કરવો ઠીક નથી. જૈન સાધુએ હંમેશ પોતાની પાસે દાંડો રાખવો જોઈએ.” મુહપત્તી તેમજ શાસ્ત્ર સંબંધમાં પણ આત્મારામજીએ કેટલાક ખુલાસા મેળવી લીધા.

તેમણે વચન આપ્યું, “મારા મનના નિશ્ચયને અર્થે શાસ્ત્રોના અર્થ વિચારી જોઈશ. મારી શક્તિ અનુસાર ભવ્ય જીવોને સત્યનો જ બોધ આપીશ. સત્ય કોઈને રૂચે યા ન રૂચે હું એની પરવા નહીં કરું.”

આત્મારામજી આગ્રાથી વિહાર કરી દિલ્હી આવ્યા. કેટલાક સાથીઓને તેમની શ્રદ્ધા વિષે આશંકા ઉપજી. હજુ તેમને પોતાના સંપ્રદાયમાં રહીને કેટલીક તૈયારીઓ કરવાની હતી.

આગ ઉપર વસ્ત્ર ઓઢાડવાથી આગ છૂપાતી નથી તેમણે ગમે તેટલી સાવધાની રાખી પણ તેમના અંતરંગના અનુચાચીઓ તેમનો હૃદય પલટો જોઈ ગયા.

વિશ્વચંદ્રજી આત્મારામજી પાસે રહી અભ્યાસ કરતા હતા. એક દિવસ માતરૂં કર્યા પછી, હાથ ધોયા વગરજ શાસ્ત્ર ભણવા બેઠા. આત્મારામજી-થી તે સહી શકાયું નહિ. કનીરામને ખાતરી થઈ કે પહેલાનો આત્મારામજી અને આજનો આત્મારામ એક નથી. તેણે કહ્યું. દાદા ગુરુના વ્યવહારમાં અને વચનોમાં પણ તમે હવે શંકા રાખતા થઈ ગયા છો.

આત્મારામજીએ કહ્યું, મેં કોઈ ગુરુને દાદા ગુરુને ગુલામીખત નથી લખી આપ્યું. આ વેષ ખૂડવા માટે નથી લીધો. આપ કે દાદાના જોડા

ફૂવામાં ઉતરી હોય તો શું એમના સંતાનોએ પણ એ ફૂવામાં ફૂળી મરવું?

કનીરામ દિગ્મૂઢ બન્યો.

ત્યાગદશા સ્વીકાર્યા પછી, પોતાની આસપાસ કરોળિયાની બળ જેવું જે પ્રતિષ્ઠાનું-ભક્તિભાવનું બળ બંધાય છે તે તોડી શકવાનું સામર્થ્ય કોઈ વીરક્તમાં જ હોય છે, એ શક્ય બને તો પણ અમૃત પ્રેર્ય અને શાંતિથી રાહ બેસવું, પોતાની સાથે બની શકે તેટલા પંખીઓને મુક્ત કરતા જવું એમાં ઠંડી તાકાતની જરૂર પડે છે, બરાબર આજ દિવસોમાં તેમને એક મતિના અંથ સંગ્રહમાંથી “શ્રી શીલાંકાર્ય” વિરચિત શ્રી આચારંગ સૂત્ર વૃત્તિ” મળી આવી. તે વખતનો તેમનો આનંદ વર્ણનાતીત છે. તેમને પોતાના આચાર, અને શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલા આચારંગ વચ્ચે જમીન-આસમાન જેટલું અંતર દેખાયું.

જિજ્ઞાસાભાવે ચર્ચા કરવાથી વિશ્વચંદ્રને જણાયું કે ઘેટાના ટોળામાં એક સિંહ-સંતાન છે.

એક દિવસ ચંપાલાલજીએ, ગુરૂ વિશ્વચંદ્રને ખુલ્લા શબ્દોમાં કહ્યું, પછી આત્મારામજી પાસે ગયા. આત્મારામજીનાં સત્યશોધનનો શાંત-પ્રકાશ ચંપાલાલજીના દિલમાં અનાયાસે પથરાઈ ગયો. ત્રણેએ સહકાર સાધી, સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં સન્નાતન જૈન દર્શનની પ્રરૂપણા શરૂ કરી દીધી. ભાખ્યોગે કેટલાક જિજ્ઞાસુ શ્રાવકો તેમના અંગ નીચે આવી બેસા રહ્યા.

સર્ગવડ પ્રમાણે શાસ્ત્રોનો મનઃકલ્પિત અર્થ કરી અનુરાગીઓ ઉપર ભુરકી નાખનારા પૂજ્યોનો એ જમાનો હતો. યુક્તિ કે સંગતિ શોધવા જેટલો અવકાશ અને આવડત ભાગ્યેજ ક્યાંય દેખાતા. અંધશ્રદ્ધાનું એક છત્રી સામ્રાજ્ય પ્રવર્તતું.

આત્મારામજીએ બળવાનો વાવટો છ-ચોક ફરકાવવાને બદલે પોતાની કિલ્લેબંધી શરૂ કરી.

અમૃતસરમાં એક દિવસ તેઓ શ્રીની આજ્ઞાન સભામાં શ્રોતાઓની ઠઠ બમી હાલીને તેઓ ભગવતી-સૂત્ર સફીટ વાંચતા. શ્રોતાઓનો મહારાજજીની વ્રતત્વ શક્તિ અને યુક્તિ ઉપર યુક્તિ અવતારવાની શક્તિ ઉપર મુગ્ધ હતા. સંપ્રદાયના પૂજ્ય અમરસિંહજીને પણ તેમના પર મોહ ઉપજતો. તેથી જ આત્મારામજીની સલાહ પ્રમાણે પોતાના શિષ્યોને વ્યાકરણ ભણવાની અનુકૂળતા કરી આપી હતી.

એક વખત તેઓ બોલી ઉઠ્યા, “પૂર્વાચાર્યોના કહેલા અર્થનો ત્યાગ કરી, જેઓ શાસ્ત્રવાક્યના મન કાવતા અર્થ કરે છે તેમની આ લોકમાં નહીં પણ પરલોકમાં જરૂર દુર્ગતિ થવાની-એ યાદ રાખજો.”

હવામાં છોડેલું તીર અમરસિંહની છત્રીમાં વાગ્યું. અભણતા આત્મારામજીએ એક વિરોધી હિસા કયો. સત્ય શોધનનો જે પ્રવિત્ર હતાશન અહોનિશ પ્રજ્વળતો હતો તેની જ આ એક સામાન્ય ચીજગારી હતી. પણ અમરસિંહના દિલમાં વિરોધની આગ સળગાવી.

“આજ કાલ આત્મારામજીને ખૂબ અભિમાન આવી ગયું છે. હું ધારું તો એ અભિમાનના ભુક્ષા ઉડાવી દઉં, એ મારી પાસે શી ગણતરીમાં છે? એમ ભક્તમાં ઉભરો ઠાલવવા લાગ્યા.

પણ તેમને શ્યાલકોટના સોદાગરમલ્લ-ઓસવાળે સાચી સલાહ આપી પછી તો જ્યારે જ્યારે પ્રસંગ પડે ત્યારે આત્મારામજી ઉપર પ્રશંસાના પુષ્પો વેરતા. બહાલથી વશ કરવા કહેતા, “તું એક સ્તન રૂપ છે. આપણે એક મત રહીએ તેમાં બન્નેની શોભા છે.”

તે વખતે આત્મારામજીએ કહ્યું, “ભલે, આપ મારા પૂજ્ય રહ્યા. પણ શાસ્ત્રકારોની આજ્ઞાને હું સૌ કરતાં વધારે પૂજ્ય માતું છું. કોઈના સ્નેહથી કે કોઈની ધાકધમકીથી હું ઉલટી પ્રરૂપણા નહિ કરું.”

એક પછી એક દીવાલો જમીનદોસ્ત થતી જોઈ, અમરસીંધજીએ કમ્મર કસી, તેણે “મેજરનામું” તૈયાર કર્યું.

“જે કોઈ જિનપ્રતિમાને માને, પ્રતિમાની પૂજા કરવી એવો ઉપદેશ આપે મુહપતિ બાંધનારને વજોડે, બાવીશ અલક્ષ્યની બાધાં કરાવે તેનો આપણા સમુદાયમાંથી બહિષ્કાર કરવો.”

પન્નાલાલજી આત્મારામજીની સહી લેવા ગયા. આત્મારામજીએ કહ્યું. “અને હું સહી ન કરું તો!”

“સહી ન કરો તો સમુદાયમાંથી બહાર નીકળવું પડશે” પન્નાલાલજી બોલી ઉઠ્યા.

“હું તમને નથી પૂછતો, હું મારા ગુરુ મુખે એમની સલાહ સાંભળવા માંગુ છું”-મયોદિત શબ્દોમાં જે તેમનો અંભાર ભર્યો હતો તે જીવવો પન્નાલાલજી માટે મુશ્કેલ બન્યો. આદ્ય માત્ર સામે ઝડપવાની સિંહવૃત્તિ તેમના ચહેરા પર મૂર્તિમંત બની હતી.

“કંઈ હરકત નહીં આપ એ વિષે નિશ્ચિત રહેશો. હું મારો માર્ગ કરી લઈશ” એમ જીવનલાલજીને ધીરજ આપી.

ગુરુ સાથે આત્મારામજી દિલ્હી તરફ વિહાર કરી ગયા. અહીં તેમણે ઉત્તરાધ્યાયનું રટમું વ્યાખ્યાન સત્રીક વાંચવા માંડ્યું. શ્રોતાઓ માટે આ તદ્દન નવીન વાત હતી. સહુને લાગ્યું કે આત્મારામજીની વિદ્વતા પાત્ર પોતે નવા નિશાળીયા છે. દિલ્હીથી અંબાલા તરફ ગુરુ સાથે વિહાર કર્યો.

“આત્મારામ! તારા જેવો વિનયી શિષ્ય કોઈ ભાગ્યશાળી ગુરુને જ સાંપડે” એમ કહી જીવનલાલ એક રાત્રે રહી પડ્યા. મેજરનામામાં સહી કરવા બદલ પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યા.

આત્મારામજીને સપડાવવા જીવનલાલજી ઉપર ખૂબ દબાણ આવ્યું. તેમની સ્થિતિ એક

બાળુ વાઘ અને એક બાળુ નદી જેવી હતી. પણ આત્મારામજીએ ખુલ્લી રીતે પોતાના સિદ્ધાંતનો પ્રકાશ પર્પદાઓમાં પાથરવા માંડ્યો. અંબાલા, પતિયાળા નાભા, માલેર, કોટલા, હુધીયાના વગેરે સ્થળોમાં થોડા દિવસ સ્થિરતા કરી, સનાતન શુદ્ધ જૈન ધર્મની રચીવાળા શ્રાવકો આત્મારામજીના અનુયાયી બન્યા. વાણી અને જાગૃતી દ્વારા ધર્મ પ્રચારના નિર્માણ જળ પંખ બની ભૂમિ ઉપર વહેતા મૂક્યાં, વિશ્વચંદ્રજી, હુકમીચંદ્રજી વગેરે તેમાં સુર પૂરતા હતા.

એકવાર આજ અરસામાં આત્મારામજી અને અમરસીંધજી પૂજ્યનો ભેટો થયો-તે પણ જીરાથી જગરાવાના માર્ગમાં, કિશનપુરા પાસે બન્નેની આંખો મળી. અમરસીંધજીનો શેષ આંખ વાટે બહાર આવવા મથતો હતો. મ્હોં પરની દરેક રેખા શેષ ને તિરસ્કાર વ્યક્ત કરતી હતી. તે રસ્તો છોડી એક બાળુ ઉભા-આત્મારામજીનો પડછાયો પણ લેવા રાજ ન હતા. એ બેતાં જ આત્મારામના મુખ કમળ પર આજીવિત સ્મિત ફરક્યું. સીધા અમરસીંધજી પાસે પહોંચ્યા. કંડુ પકડી, આગ્રહપૂર્વક બેસાર્થો: “બિરાજો, મારે આપને વંદના કરવી છે.”

આત્મારામજીએ વિધિપૂર્વક વંદના કરી, સુખશાન્તા પૂછી. અમરસીંધજીને લાગ્યું કે આ પ્રકારની મધુરતા અને અસાધારણ વિદ્વતાને લીધે તે શાસ્ત્રાર્થનો જંગ જીતી જતો હશે.

પૂજ્યજી મહારાજ! મેં આપનું શું બગાડ્યું છે? મારા ઉપર શું કામ ગુસ્સો કરો છો?” કોમળ શબ્દોમાં આત્મારામજીએ કહ્યું. આ વિવેકથી અમરસીંધ આશ્ચર્ય સ્તબ્ધ બન્યા, પછી જૂટા પડ્યા.

જીરામાં અમરસીંધજી આત્મારામજી સામે ગઢ બાંધતા ગયા, પણ આત્મારામજીના પગલા થતાંજ ગઢ જમીનદોસ્ત બન્યો. તેમણે થોડા પ્રશ્નો તૈયાર કર્યા અને જેવાબ મેળવી લાવવા

શ્રાવકોને કહ્યું પણ કોઈ પાસેથી જવાબ ન મળ્યા ત્યારે આત્મારામજીનું કથન ચથાર્થ છે. તેમ કહી વિરોધીઓ આત્મારામજીના પક્ષમાં ભળી ગયા.

તેઓશ્રી ઉતાવળની તરફેણમાં ન હતા. વિશ્વચંદ્રજીને એક વખત કહેલું ખબરદાર, પૂજપત્રી જ્યાં સુધી હયાત છે ત્યાં સુધી તેમને દુઃખ થાય તેવું કાંઈ ન કરશો. આપણા આલ્યા જવાથી તેમનું હૈયું કેટલું વલોવાય ?”

એક સાંજે સાધુઓની મંડળીને કહ્યું “તમારી સૌની ઈચ્છા હોય તો મહાવીર દેવના શાસનનું સાચું પ્રતિક્રમણ વિધિપૂર્વક કરાવું. સૌની સંમતિ લઈ વિધિપૂર્વક પ્રતિક્રમણ કર્યું. સહુએ અકલ્પ્ય ઉલ્લાસ અનુભવ્યો.

અમરસિંધે સરકારી મદદ લઈ, આત્મારામજીને પકડાવવા પેરવી કરી. પણ કામચાખ ન નીવડી.

ત્યારબાદ વિશ્વચંદ્રજી વગેરે ૧૨ સાધુઓ અમરસિંધથી જુદા પડ્યાં. આત્મારામજીએ તેમની ઉતાવળ માટે પ્રેમપૂર્વક ડપકો આપ્યો. હવે પ્રચાર કાર્યમાં લાગી જાઓ. ૨૦ સાધુઓએ આ કામ આદર્યું. ૧૯૩૧માં ચોમાસુ હુશીયારપુરમાં વીતાવ્યું, ત્યારબાદ ગુજરાત તરફ વિહાર કરવાનું નક્કી થયું. આત્મારામજીનું આ હતું મહાન પ્રસ્થાન.

તેમની સુવાસ ચોમેર ફેલાઈ ગઈ હતી. અમદાવાદમાં શ્રી ખુદેરાયજીને જાણ થઈ ત્યારે એમને ખૂબ આનંદ થયો, અમદાવાદમાં તેમનું સ્વાગત એ પુણ્ય સ્મરણ છે. નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ શેઠ દલપતભાઈની આગેવાની નીચે લગભગ ૩૦૦૦ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ ત્રણ કોશ દૂર સ્વાગત માટે ગયા. સ્વાગતમાં. અંતરંગ ભક્તિ શ્રદ્ધા અને બહુમાન હિલોળે ચઢ્યાં હતાં.

“તું” એ હવે આવી જા, શાંતિસાગર ! આત્મા આવી પહોંચ્યો છે.” ખુદેરાયજીએ આત્મારામને પડખામાં રાખી, પડકાર કર્યો.

વિજયની અનેકવિધ કલ્લગી ધારણ કરનાર આત્મારામજીના મુકુટમાં શાંતિસાગર સાથેની ચચોમાં એક નવોજ હીરો ઉમેર્યો, વળી હુકુમ મુનિના પુસ્તકનો જડબાતોડ જવાબ વાળ્યો. સુરતના જૈન સંઘને નિશ્ચિંત બનાવ્યો.

ગુજરાતમાં તેમની શક્તિનું વહેણ, તીર્થ-યાત્રામાં, નિર્માણ ઉપદેશ વાણીમાં વાદવિવાદમાં, ગ્રંથ રચનામાં, બળબળ નાદ કરતું વહેતું બન્યું. અમદાવાદથી તેઓશ્રી શત્રુંજય પધાર્યા. ઉલ્લાસ અને ભક્તિપૂર્વક ગિરિરાજને ભેટ્યા. યાત્રા પછી પુનઃ અમદાવાદ આવ્યા. શ્રી ખુદેરાયજીને ગુરુદેવ તરીકે સ્વીકાર્યા. એમની સાથેના ૧૫ શિષ્યોએ આત્મારામજીનું શિષ્યત્વ સ્વીકાર્યું.

ગુજરાત, સૌરાષ્ટ્રની ભૂમિને તરબોળ બનાવી, પંજબ તરફ વિહાર કર્યો, પંજબમાં શ્રાવકોનું શ્રદ્ધાન ટકાવી રાખવા મંદિરો, પ્રતિમાઓ, પ્રતિષ્ઠા આદિની જરૂર હતી.

પુનઃ અમદાવાદ પધાર્યા. ૧૯૪૩માં સકળસંઘ કાર્તિકી પૂર્ણિમાને દિવસે તેમના મસ્તક પર સૂરપદનો મુકુટ મૂકે છે. શ્રીસંઘે આત્મારામજી જેવા એક સમર્થ યુગપ્રભાવકને જે સૂરપદના સિંહાસને બેસારી પોતાનું જ ગૌરવ વધાર્યું. તે વખતે ૩૮૦૦૦ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓનો સમુદાય જામ્યો હતો. છતાં ‘હું’પદનો સ્પર્શ જ થયો નહિ. માણસ પદવીને શોભાવે છે, તેથી જ આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરિ બનવાનું યોગ્ય ધાર્યું.

ચથાર્થ આત્મારામજી તેમના ગ્રંથોમાં મળશે નહીં કે શિષ્યોની સંખ્યામાં કે વિહાર ક્ષેત્રમાં આ ગ્રંથો જ એ પુરુષના આત્માના તેજને આજે પણ અક્ષરરૂપે સંઘરી રહ્યાં છે.

‘અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર’ તત્ત્વ નિર્ણય પ્રાસાદ, જૈન તત્ત્વદર્શન, ચિકિત્સા પ્રશ્નોત્તર, સમ્યક્ત્વ શલ્યોદ્ધાર, જૈન પ્રશ્નોત્તર વગેરે તેમની ગ્રંથકૃતિઓ છે.

પ. પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી આત્માનંદ મહારાજ સાહેબનો અનેરો પ્રભાવ

અમેરિકામાં પ્રભાવ

ચીકાગો, યુ. એસ. એ.

૧૨-૬-૧૯૮૩

મહારાજ સાહેબ,

રેવરન્ડ ડૉ. ઐરસિ સાહેબની ઇચ્છાનુસાર હું આપના ૧૩-મેના પત્રની પહોંચ લખું છું.

આ ધર્મ પરિષદમાં જૈનો તરફથી એક વિકાન પ્રતિનિધિની હાજરી આવશ્યક છે. અમને દુઃખ થાય છે કે પૂ. મુનિ મહારાજ આત્મા-રામજીની પધારવાની કોઈ આશા રહી નથી. છતાં અમને વિશ્વાસ છે કે જે સમાજના આપશ્રી અગ્રગણ્ય છે તે સમાજના કોઈ વિકાન પ્રતિનિધિ રૂપ કોઈ વિકાનને આપ મોકલશે. અને તે કહેવાની કોઈ આવશ્યકતા નથી. કે અમે આપના પ્રતિનિધિના પૂર્ણ રૂપે ચિકાગોમાં આતિથ્ય સત્કાર કરશું. જે આપ આપના પ્રાતનિધિ મોકલવાનો નિર્ણય કરે તે કૃપા કરી અમને તારથી સૂચના આપશે. જે નિબંધ આપ તૈયાર કરી રહ્યા છે તે અમને સંપૂર્ણ યથાર્થ-તયા આનંદ આપશે; અને તેને કાર્યક્રમમાં એટલું જ ઊંચું સ્થાન અપાશે જેટલું લેખકનું ઊંચું સ્થાન છે. જે કે અમે ચિકાગોમાં આપનાથી ઘણા દૂર છીએ છતાં પૂ. મહારાજ સાહેબ આત્મરામજીનું નામ ઘણું કરીને ધાર્મિક વિવાદમાં આવે છે. આ ધાર્મિક પરિષદમાં જે કાર્યવહી હશે તે માટે કેટલાક ચિત્રોની આવશ્યકતા છે;

જેથી જૈનધર્મની ક્રિયાવિધિની બાબત થઈ શકે. એ માટે આપને પ્રાર્થના છે કે તે ચિત્રો આપ જલ્દીથી મોકલવાની કૃપા કરે.

લી. હું છું,
આપનો

વિક્લિયમ પાઇપ, પ્રાઇવેટ મંત્રી.

એક યૂરોપિયન વિકાન ડોક્ટર એ. એફ. રોડેલ્ડ હાર્નલ સાહેબ જે સંસ્કૃત-પ્રાકૃતના પંડિત હતા, તેમણે પૂ. ગુરુદેવ શ્રી આત્મા-રામજીની સ્તુતિ સંસ્કૃતમાં કરી હતી. તેમાંનો એક શ્લોક :—

હરાચ્છદ ધ્વાન્ત વિલેદ માનો !

હિતોપદેશામૃત સિંધુ ચિત્ત !

સન્દેહ સન્દેહ નિરાસકારિન્ !

જિનોક્ત ધર્મસ્ય ધુરંધરોઽસિ !

વેદામતાનુયાયી એક પંડિત, રાબ મહારાજાઓની સભામાં વિજય પતાકા ફરકાવનાર, યોગજીવાનંદસ્વામી પરમહંસ સંન્યાસી સાધુએ પૂ. આત્મારામજી મહારાજ સાહેબ પર લખેલ પત્ર :

“નિરપેક્ષ બુદ્ધિ દ્વારા વિચારપૂર્વક જોયું

જૈન સંઘના હિત અને શ્રેયમાં પોતાનું વ્યક્તિત્વ વીસરી જનાર, એની સાથે એકતાર બનનાર આવો પુરુષ, વર્તમાન જૈન સમાજે આ પહેલી અને છેલ્લીવાર જોયો જૈન સંઘના પુણ્યેજ એમને આકર્ષ્યા હતા. આત્મારામજીની જીવન-ઘટનાઓ જોતાં બાણે કે કોઈ દેવદૂત, ભાંગ્યાના ભેડ જોયો કોઈ મહારથી, અદશ્યપણે વિચરતા

સંતસંઘનો કોઈ સીતારો, જૈન સંઘમાં આવી પડ્યો હોય અને પોતાનું જીવનકાર્ય પૂરું થતાં કર્તવ્યના મેદાનમાંથી ચુપચાપ આલી નીકળ્યો હોય એમ લાગે છે.

“ન્યાયાંભોનિધિ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ”

(લે, સુશીલ)

માંથી ઉદ્ભૂત.

એપ્રિલ-૮૪]

[૮૬

લેખતો આપનો એટલો સત્ય, નિબ્બક્ષપાતી મને જણાયો કે જાણે જગત્ છોડ, બીજા જગતમાં આવીને ઉભો રહ્યા. બાલ્યકાળથી માંડીને આજ ૭૦ વર્ષ સુધી જે કાંઈ અધ્યયન કર્યું અને વૈદિક ધર્મ બાંધીને ક્યો તે વ્યર્થ સમું માલૂમ પડ્યું. ‘જૈન તત્ત્વદર્શ’ અને ‘અજ્ઞાનતિમિર ભાસ્કર’ - બન્ને ગ્રંથોનું રાત્રિ-દિન મન્યન કરતો અને લેખકની પ્રશંસા કરતો બેઠકમાં બેસી રહું છું. આજ હું આપની પાસે એટલો જ સ્વીકાર કરી શકું છું કે પ્રાચીન ધર્મ, પરમ ધર્મ અગર કોઈ સત્યધર્મ હોય તો તે જૈનધર્મ. જેની પ્રભા નાશ કરવાને વૈદિકધર્મ, અને ષડ્શાસ્ત્ર અને ગ્રંથકારો ખડા થયા હતા. પરંતુ પક્ષપાત શુન્ય બની બે કોઈ વૈદિક શાસ્ત્રાપર દષ્ટિ નાખે તો સ્પષ્ટ પ્રતીત થશે કે વૈદિક વાતો કયાંયથી લેવામાં આવી હોય તો તે જૈન શાસ્ત્રોમાંથી.”

યોગજીવાનંદ સ્વામી

લક્ષ્મણ રઘુનાથ ભીડે-પૂનાસિટી

પોતાના લેખમાં જણાવે છે કે :—

અહીંનમત અનાદિ અનન્ત હોવાથી તેનો કદી નાશ થતો નથી. તોપણ સમકિતના અભાવથી કાલના પ્રભાવ અનુસાર ભવ્ય જીવોમાં મતમતાન્તર થઈ જાય છે. મિથ્યા અભિપ્રાયને લઈને, અહીંનમતને જ્યારે લોકો વિપરિત પ્રકારથી માનવા લાગે છે ત્યારે મતોદ્ધારકની જરૂરત ઉભી થાય છે. તે માટે, મત સંસ્થાપક તીર્થંકર જેવા ભૂતકાળમાં થયા છે, વર્તમાનકાળમાં થઈ ચૂક્યા છે અને ભવિષ્યમાં થનાર છે અને મત પ્રચારક સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય તથા સર્વ સાધુઓ ત્રણે કાળમાં હોય છે તેવી રીતે મતોદ્ધારક પણ થતા રહે છે. પ્રસિદ્ધ ન્યાયશ્લોકોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ એવા મતોદ્ધારકમાંના એક છે.

લે. લક્ષ્મણ રઘુનાથ ભીડે

શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવા પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નવ્વાણી યાત્રા કરનાર ભાગ્યવંતોને, વર્ષાંતપ કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંઘના શ્રાવકો અને શ્રાવકાઓને પ્રભાવનામા આપવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમા પુનિત તીર્થના પંદર ફોટાઓ છે કિંમત ફક્ત ૬-૦૦ રૂપિયા જે વ્યક્તિ સો કે સોથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામા આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ
ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિચ્છામિ દુક્કડમ્.

એક જૈન વીર સત્ય ઘટના

લેખક : શ્રી કૃષ્ણલાલ વર્મા

ધર્મલાલનો ગંભીર ધ્વનિ સારાચે ઘરમાં ગુંજી ઉઠ્યો. બાળક, બાળિકાઓ, યુવક, યુવતિઓ, વૃદ્ધ અને વૃદ્ધાઓ સહુ આવ્યા અને ગુરુચરણમાં વંદના કરી, ઉભા રહ્યા. ગુરુના ભવ્ય ચહેરામાંથી શાંતિ ટપકી રહી હતી. બ્રહ્મચર્યના તેજથી ચહેરો ચમકતો હતો. વિશાળ નેત્રોમાંથી જ્ઞાનની જ્યોત પ્રકાશિત બની રહી હતી. વદન મણ્ડલ પર હાસ્ય રમી રહ્યું હતું.

સર્વે આવ્યા પણ ઘરમાલિક નેરાવરસિંહજી ન આવ્યા. ગુરુદેવની ચક્ષુઓ ચારે બાજુ તેમને શોધી રહી હતી. મકાન માલકણે વિનય પૂર્વક વિનંતી કરી, “આહારપાણી દોષ રહિત શુદ્ધ છે. લાલ ગાંધી અમને કૃતાર્થ કરો.”

ગુરુ મહારાજ આવ્યા અને રસોડાના દરવાજા પર ઉભા રહ્યા, ગૃહસ્વામિનીએ ધીમેથી હલવાની કટોરી ઉઠાવી, ધીમેથી પાત્રમાં વહોરાવવા લાગી. ગુરુજીએ કહ્યું, “નહીં, રોટી લાવો” ગૃહસ્વામિની આદર કરી રહી હતી, પણ ગુરુજી ‘ના’ કહેતા હતા. નાનો બાળક બોલી ઉઠ્યો, “ગુરુજીને હું વહોરાવીશ. મને કટોરી આપો” કટોરી બાળકે લઈ લીધી. ગુરુજી મના કરતા રહ્યાં. અને બાળકે હલવો પાત્રમાં વહોરાવી દીધો, ગુરુજી હસી પડ્યા, અને કહ્યું, “ધર્મલાલ” બાળકે અભિમાન પૂર્વક માતા સામે જોયું અને કહ્યું, “જોયું! ગુરુજીએ કેવી રીતે વહોર્યું?”

એ સમયે ગૃહસ્વામી ઉપરથી નીચે આવ્યા. ચહેરા પર ઉદાસીનતા હતી. ગુરુ મહારાજને ભેઠ વંદના કરી. ગુરુ મહારાજે ‘ધર્મલાલ’ આપ્યો અને પૂછ્યું, “આજ આપ કેમ ઉદાસ

છો?” નેરાવરસિંહજી હાથ જોડીને નમ્રતાપૂર્વક વિનંતી કરી, “ગુરુદેવ, આપ થોડું કેટ વેડીને ઉપર આવો તો સર્વ વાત વિશ્વપતિ સાથે કરે મને આપના ઉપદેશની ખૂબ જરૂર છે.”

ગુરુદેવ હસ્યા અને કહ્યું, “સારું, ચાલો.”

x x x

“ગુરુદેવ! આપ જાણો છો કે આજસુધીમાં મેં અનેક સંગ્રામો ખેડ્યા છે. હરેક વખત વિજયપતાકા લહેરાવી છે. રાજ્યના તમામ શત્રુના દાંત ખાટા કરી દીધા છે. રાજધિરાજે મારું સન્માન કર્યું છે. દરેક લડાઈ બાદ, મને બક્ષિસો આપી, મારો માન મરતબો વધાર્યો છે.

રિયાસતમાં એક સ્થળના જગીરદાર, કોઈ કારણોથી મહારાજ પાછળ પડ્યો છે. ત્રણ વર્ષથી તેમનો કટ્ટર વિરોધી બન્યો છે. તે મહારાજની આજ્ઞા માનતો નથી. એ વખત મહારાજએ તેને હરાવવા અને પકડી લાવવા ફાજ મોકલી. પણ બંને વખત જગીરદારે ફેજને હરાવી, અને સેનાપતિઓને શરમોંદા બની પાછા ફરવું પડ્યું.

જગીરદાર મારો મિત્ર છે, હું તેની સાથે લડવા જવા માગતો નથી. કોલે મહારાજએ ફરમાન કર્યું.”

નેરાવરસિંહ, તમારે રાજ્યની આબરૂ બચાવવા જવું પડશે. અને જગીરદારને પકડી લાવવો પડશે. જો તમે નહીં જાઓ તો મારે માનવું પડશે કે તમે રાજદ્રોહી જગીરદાર સાથે મળી ગયા છો. અને રાજદ્રોહની શિક્ષા તમારે ભોગવવી પડશે.

“ગુરુદેવ ! ફરમાવો મારે શું કરવું ? એક તરફ રાજ્ય પ્રત્યે મારી ફરજ છે. બીજી તરફ મિત્રપ્રેમ છે. કર્તવ્ય પુકારે છે કે મિત્ર સામે હથિયાર ઉઠાવો. પ્રેમ પુકારે છે કે મિત્રને બનતી મદદ કરો. જો હથિયાર ઉઠાવું તો મિત્રદ્રાહ થાય છે; મિત્ર અને તેનું કુટુંબ સંકટમાં આવે. જો મિત્રને મદદ કરું તો કર્તવ્યબ્રષ્ટ અને રાજ-દ્રાહી બનું છું. સાથેસાથ મારા કુટુંબની જન-માલનો ખતરો ઉભો થાય છે. ગુરુદેવ રસ્તો બતાવો. કયા માર્ગે આલવાથી ગૃહસ્થધર્મનું પાલન થયાયોગ્ય થયું ગણાય ?”

ગુરુદેવ ઠીક સમય વિચારતા રહ્યા. પછી કહ્યું, “જાગીરદારનો દ્રાહ ન્યાયયુક્ત છે કે અન્યાયયુક્ત તે કહો. જો દ્રાહ ન્યાયયુક્ત હોઈ તો મિત્રને સાથ આપો. અન્યાયપૂર્ણ હોય તો મિત્રને સજા કરવા રાજ્યને મદદ કરો. ગૃહસ્થના ધર્મ છે ન્યાયની રક્ષા કરવાનો- ન્યાય ખાતર, કુટુંબ, પરિવાર, મિત્ર, સંપત્તિ સર્વનો ત્યાગ કરો. જો જરૂર પડે તો ન્યાયની વેદી પર સર્વનું બલિદાન આપો. આપના પ્રાણનું પણ બલિદાન આપો; અને ન્યાયને જય પામવા દો. ન્યાયને વિજય અપાવવા આપની માનસિક, શારીરિક શક્તિઓનો પૂર્ણ ઉપયોગ કરો.

જોરાવરસિંહ બોલ્યા, “ગુરુદેવ ! ન્યાય તો રાજ્યના પક્ષમાં છે, તો આપ એ ઉપદેશ આપો છો કે હું મિત્રદ્રાહ કરું ? મિત્રના પ્રાણ લઉં ? મિત્રના કુટુંબને દુઃખમાં નાખું ?”

ગુરુદેવે ગંભીર બનીને કહ્યું, “હું તો ફક્ત એટલું જ કહું છું કે ન્યાયનો પક્ષ લો, તેથી વિશેષ હું કહેતો નથી.”

થોડીવાર રાહ જોઈ ને ગુરુદેવે કહ્યું, “આપ નિયમિત સામાયિક અને પ્રતિક્રમણ કરો છો ?

જોરાવરસિંહે કહ્યું, “નહીં.”

“તમે આજથી નિયમિત સામાયિક કરો. સામાયિકમાં મુખ્યત્વે આત્મ-વિચારને સ્થાન

આપો, આત્મ-વિચાર તમને યોગ્ય રસ્તા પર ચલાવશે.”

જોરાવરસિંહે જ્યાં સુધી ઘરે હોય ત્યાં સુધી હંમેશા સામાયિક કરવાનો નિયમ લીધો. ત્યાર-બાદ ગુરુદેવ આલ્યા ગયા.

x

x

x

રાજા સિંહાસન શોભાવી રહ્યા હતા. દરબારી લોકો ચૂપચાપ નતમસ્તકે બેઠાં થા, રાજાએ કહ્યું, “શું તમારામાંથી કોઈ પણ તે જાગીરદારને ઠેકાણે લાવવાનું કાર્ય કે સાહસ નહીં કરી શકે ?”

કોઈએ માથું ઝિંચું ન કર્યું. રાજાએ કહ્યું, “ત્યારે હું એમ માની લઉંને કે આપ બધા નકામા છો ? મારા રાજ્યમાં એવો કોઈ શુરવીર નથી કે જે જાગીરદારને પકડી લાવે ?”

ચારે બાજુ શાંતિ છવાઈ ગઈ, તેજ સમયે બહારથી અવાજ આવ્યો, “અન્નદાતાને ઘણી ખમ્મા. હજુરનો સેવક જોરાવરસિંહ હજુ જીવતો છે. જ્યાંસુધી તેના દેહમાં પ્રાણ છે ત્યાંસુધી રાજ્યમાં કોઈ દ્રાહી નહિ રહી શકે. જેવી રીતે એક ગુફામાં એક જ સિંહ રહી શકે છે તેમ રાજ્યમાં હજુરના તપ-તેજ રહેશે. કોઈ વિદ્રાહી ફાલીફૂલી ન શકે.”

“આઓ, જોરાવરસિંહજી ! આઓ. તમારા જેવા વીર રાજ્યભક્ત પામીને મારું રાજ્ય ધન્ય બન્યું છે. એમ કહીને, રાજા ઉભા થયા. હાથ જોડી, નતમસ્તકે ખડા રહ્યા અને જોરાવરસિંહને શાબાશી આપી.”

x

x

x

જોરાવરસિંહે પાંચ હજાર ફોજ સાથે દુશ્મનના કિલ્લાને ઘેરો ઘાલ્યો. કિલ્લામાં જતી મદદ બંધ કરી, અને જાગીરદારને કહેવરાવ્યું, “આપ મારા મિત્ર છો. તેથી હું આપને આગ્રહ કરું છું કે આપની વિદ્રાહી ભાવના ત્યજીને મહા-રાજાના શરણે આઓ. હું આપને વચન આપું

છું કે આપના અગાઉના બધા ગુનડા, મહારાજને વિનંતી કરી માફ કરાવી દઈશ.”

જગીરદારે ઉત્તરમાં જણાવ્યું, જ્યાં સુધી રાજપૂતના હાથમાં તલવાર છે ત્યાંસુધી તે કોઈની પરવાર કરતો નથી. શરણે જવાની કે ક્ષમા માગવાની વાત તો તેજ વિચારે જેને શાન કરતા જાન વધારે વડાલી હોય છે. હું જાન આપીશ પણ ‘શાન’ નહિં આપું.”

“હું જાણું છું કે તમે વીર છો, રણપટ્ટ પણ છો, અને ચાલબાજ પણ છો. તેથી સંભવ છે કે તમારી મોટી સેના અને ચાલબાજથી હું પરાસ્ત બનું અને રણસ્થળ પર જાન ગુમાવું. જો એવું બને તો હું મારા કુટુંબની સન્માન-રક્ષાનો ભાર તમને સોંપું છું. આશા છે કે મિત્રતા દ્વારા અને નાતે તમે મારા કુટુંબની આબરૂ પર આંચ નહિં આવવા દો.”

જેરાવરસિંહે એ વાત સ્વીકારી. કેટલાય દિવસો સુધી કિલ્લેદાર કિલ્લામાંથી બહાર ન આવ્યો. અંતે જ્યારે ખાવા પીવાનું સમાપ્ત થઈ ગયું ત્યારે ચારસો કે પાંચસો બહાદુર પુરુષો સાથે બહાર આવ્યો. રાજ્યની સેના પર તૂટી પડ્યો. ધમસાણુ યુદ્ધ થયું. તેના પાંચસો માણસો મોટી સેના સામે ક્યાં સુધી ટકી શકે? છેવટે તલવાર ચલાવતા ચલાવતા સહુ રણભૂમિ પર સૂતા. જગીરદાર પણ અનેકને મૃત્યુને ઘાટ ઉતારી વીરગતિ પામ્યો.

જેરાવરસિંહે જગીરદારની આબરૂ અનુસાર અગ્નિસંસ્કાર કરાવ્યા. જગીરદારની પત્ની, પતિની સાથે અગ્નિપ્રવેશ કરી પૃથ્વીને છોડી ગઈ.

જ્યારે સિપાઈ લોકોએ કિલ્લામાં લૂંટ ચલાવવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યા ત્યારે જેરાવરસિંહે ફરમાન કર્યું, “જો કોઈ લૂંટફાટ કરશે તો તેને જાનથી મારવામાં આવશે.” આપણે વિદ્રોહીને શિક્ષા કરવા આવ્યા હતા નહિં કે તેની પ્રજાને લૂંટવા.” લૂંટવાનું કાર્ય લૂંટરાતું છે, વીરરાતું નહિં.”

આ ફરમાનથી અનેક નાના અમલદારો અને સિપાઈઓ નારાજ થયા; પણ લાચાર બનીને હુકમ માનવો પડ્યો.

જેરાવરસિંહે રાજાની આજ્ઞા ફરમાવી. કિલ્લાનું રક્ષણ કરવા માટે વ્યવસ્થા કરી. જગીરદારના બાળ બચ્ચાને સાથે લીધા.

રાજાએ જેરાવરસિંહનું બહુમાન કર્યું. ઇનામ બક્ષીસો આપ્યાં. કહેવાય છે કે હજુ તેના વંશ વારસો જગીરના કેટલાક ભાગના ઉપભોગ કરી રહ્યા છે.

કુમરશ:

[તા. કે. : ઈર્ષાની આગ અનેક શિખાઓ વાળી છે. તેમજ ઈર્ષાળુ લોકોની કમીના નથી. તેઓ કેવા કાવાદાવા વાપરે છે, વીરનર કેવી રીતે મૃત્યુને ભેટે છે—તે મેના માસિકમાં વાંચો.]

અનુમોદના

પરમ પ્રજ્ઞ શાશન પ્રભાવક આચાર્ય વિજય મેરૂપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની શુભ નિશ્રામાં શ્રી નવપદ ઉપાસક મંડળ પ્રેરીત તથા ભાવનગર જૈન મૂ. તપાસંઘના ઉપક્રમે પાંચમી સામુદાયિક શાશ્વતી ચૈત્રી ઓળીની આરાધના ભાવનગર દાદાસાહેબમાં શ્રી અનોપચંદ માનચંદ શાહ (જશપરાવાળા) સપરિવારના આયોજન પૂર્વક ખૂબ ભાવપૂર્વક અને ઉલ્લાસ પૂર્વક થઈ ગઈ છે.

શ્રી અનોપચંદ માનચંદ શાહ આ સભાના પેટ્રન છે. તેમની ભાવના સાકાર અને મૂર્તિ-વંત બની અને તેમની લક્ષ્મી પુણ્યાનુંબંધી પુણ્યવાળી બની. તે માટે અમે તેમની ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના કરીએ છીએ. શ્રીમાન ધરણીધરભાઈ (કોળિયાકવાળા) શ્રીમાન કાન્તિભાઈ (કુંડલા-વાળા), શ્રીમાન શાહ વિનુભાઈ (કોળિયાકવાળા), વગેરેની સેવાની મુક્ત કંઠે પ્રશંસા થઈ છે. તે માટે તેમને પણ અભિનંદન.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,

ઉપદેશ રત્નકર

લેખક : સહસ્રાવધાની આચાર્યદેવ શ્રી સુંદરસૂરીશ્વરજી મ. સાહેબ

વ્યાખ્યાનકાર : આચાર્યદેવશ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સાહેબ

સ્વપર ઉભયમાં રહેલ અનિષ્ટના હરણમાં
ધર્મનૃપનું ઉદાહરણ :-

શ્રી કમલપુર નામે નગર. કમલસેન નામનો
નૃપતિ પ્રજાવત્સલ હતો. કોઈ એક દિવસ રાત્ર
પાસે એક નૈમિત્તિક આવ્યો. વાતચીત દરમિયાન
નૈમિત્તિકે કહ્યું, “બાર વર્ષનો દુષ્કાળ પડશે.”
આ પ્રકારના ભાવિ શ્રવણથી રાત્ર ચિંતાતુર
બની ગયા.

ચોમાસુ આવી લાગ્યું. અષાઢ માસની નવી-
મીના દિવસે, રાત્ર સભામાં બેઠા હતા. એ સમયે
માખીની પાંખ જેટલું વાદળું આકાશમાં ઉત્પન્ન
થયું. સહુની નજર તેના પર પડી. સહુના મનો-
રથો સાથે તે વૃદ્ધિ પામ્યું. વધતાં વધતાં એવું
વધ્યું કે જોતજોતામાં આકાશ મેઘ મંડળથી છાઈ
ગયું. એકદમ વૃષ્ટિ થઈ. વૃષ્ટિ પણ એવી થઈ કે
જળવૃષ્ટિની ધારાથી જળ અને સ્થળાનું એકપણું
થઈ ગયું. તેના યોગે લોકોના પાપોની સાથે
દુર્લેક્ષ નાશ પામ્યું.

સુકાળ થવાથી પ્રજા આનંદમાં આવી ગઈ.
કેટલાક લોકો હાંસી કરવા લાગ્યા, “અહો જ્ઞાની
નૈમિત્તિક! અહો જ્ઞાની!”

એક દિવસ ચાર જ્ઞાનના ધરનારા “શ્રી
યુગન્ધર નામના ગુરુદેવ પધાર્યા. સંભાચાર મળતાં
જ રાત્ર અને પ્રજા ગુરુવંદન માટે ગયા. વંદન
કરી, લોકોએ વિનય પૂર્વક પૂછ્યું,”

“નૈમિત્તિકોક્ત કથં વિઘટિતં ?

હે ભગવન્ ! નૈમિત્તિકનું કહેવું કેમ પલટાઈ
ગયું ? ત્યારે ગુરુદેવે ફરમાવ્યું, “ગ્રહાચારના
યોગે કરીને થવાવાળું પણ બાર વર્ષ સુધીનું

દુર્લેક્ષ, કોઈક પુણ્યવાનના મોટા પુણ્યોદયે ફેંકી
દીધું છે. તે પુણ્યશાલીનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે
છે :- જેમકે

શ્રી ધર્મનૃપનો પૂર્વભવ :-

પુરિમતલપુર નામનું નગર. તેમાં વસે પ્રવર-
દેવ નામનો માણસ તેનું સર્વકુલ નષ્ટ થઈ ગયેલું.
સદાય અવિરતિપણના પ્રતાપે સર્વલક્ષી બની
ગયેલ. એજ કારણે અજીર્ણનો ભોગ બન્યો.
પરિણામે કોઠીઓ બન્યો. પાપના ઉદયે-શું શું
બને છે તે જોયું.

કોઠિયો બન્યો એટલે લોકોદ્ધારા ધિક્કાર
પામવા લાગ્યો. પાપના ઉદયથી ચારે બાજુથી
આપત્તિ આવે છે તેમાં કશું આશ્ચર્ય નથી.

પણ પુણ્યના પ્રતાપે મુનિઓનું દર્શન થયું.
તેણે મુનિઓ પ્રત્યે પ્રશ્ન કર્યો :

કથં મે કુષ્ઠરોગઃ ? કથં ચોપશમ્યત્યેષઃ ?

મને આ કુષ્ઠ રોગ કેમ થયો ? આ રોગ
કેવી રીતે શમે ?

મુનિવરોએ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ફરમાવ્યું, “હે
ભદ્ર ! ખરેખર અવિરતિનો સ્વામી આત્મા,
અસંતોષથી જ્યાં ત્યાં, જે તે અને જ્યારે ત્યારે
ભાય છે-તે કારણથી અજીર્ણનું પ્રાબલ્ય થાય
છે. તેથી કુષ્ઠ રોગોની ઉત્તપત્તિ થાય છે, માટે
જો તું વિરતિધર થઈને ચારે પ્રકારના આહારનું,
પરિમાણથી ભોજન કરે તો રોગનો ક્ષય પણ
થાય અને કલ્યાણ પણ થાય.

કેવું વિરતિરૂપ નિરવધ ઔપધ !

પરમતારક મુનિવરો પાસેથી રોગનું નિદાન

અને ઔષધ ઉભયને જાણી પ્રવરદેવે તેનો સ્વિકાર કર્યો અને આરોગ્ય પણ મેળવ્યું,

પ્રવરદેવે માત્ર એક અન્ન, એક શાક, એક વિગઈ અને પ્રાસુક પાણી - આટલી જ વસ્તુ ખુદ્દી રાખીને પરિમિત ભોજી થયો, કંમે કરીને નિરોગી બન્યો. તેની અવિરતિ ભાગી અને તેના આત્મામાં અપૂર્વ સંતોષ થયો. તે સંતોષના યોગે તેણે મુનિવરો પાસેથી ઔષધરૂપ અભિગ્રહનો સ્વીકાર કર્યો. અને પોતાના આત્મા ઉપર ખૂબજ અંકુશ મૂક્યો.

ધર્મના માહાત્મ્યના જાણનાર હવે નિષ્પાપ વૃત્તિથી વ્યવહાર કરતો. કંમે કરી એક કોડ પ્રમાણ ધનને પામ્યો. ધન સંપન્ન દશા પામવા છતાં, ભોગ ઉપભોગથી તે પરાડમુખ રહેતો. નિયમિત આહારનો ભોગ, ઉત્તમ પ્રકારના પાત્રો તથા દાન આદિ લોકોને દાન દેવામાં તત્પર રહેતો. કોઈ એક સમયે દુષ્કાળ પડ્યો. એવા દુર્ભિક્ષ સમયે તે પુણ્યાત્માએ એક લાખ મહર્ષિઓને પ્રાસુક ઘી આદિથી પ્રતિલાભ્યા ગુપ્ત દાન આદિ દ્વારા લાખો સાધર્મિક બંધુઓને ઉદ્ધર્યા.

ખરેખર આ દશા પુણ્યાત્માઓનેજ સુપ્રાપ્ય હોઈ શકે છે. નહિ કે પાપાત્માઓને. ખરેખર આવી દશા પામવા માટે સૌએ મથવા જેવું છે.

આ પ્રમાણે જિંદગી સુધી અખંડિત વ્રતવાળા તે પ્રવરદેવ મરીને સૌધર્મ નામના પ્રથમ દેવ લોકમાં શકના સામાનિક સુર થયા.

ઉત્તમ પ્રકારે આધારેલું શ્રાવક જીવન દેવ-ભવમાં પણ ન ભલાયું વ્યવન વખતે શ્રી પ્રવર-દેવ ભાવના ભાવી. “સમ્યકજ્ઞાન અને સમ્યક દર્શનથી સહિત એવા હું શ્રાવક કુલમાં દાસ તરીકે ઉત્પન્ન થાઉં તો સારું. પણ મિથ્યાત્વથી મોહિત મતિવાળો થયો થકો મોટો ચક્રવર્તિ રાજા થાઉં તે પણ સારું નાહ.”

ઈત્યાદિ ઉત્તમ ભાવનાઓને વિશેષ પ્રકારે ભાવતો થકો, ત્યાંથી વ્યવેલો તે આજ નગરમાં

વસતા ‘શુદ્ધાઓધ’ નામના શેઠની વ્યોમલા નામની પત્નીને વિષે પુત્ર તરીકે થયો. તેના પુણ્યોદયે કરીને ‘ગ્રહચાર’ આદિના યોગો ઉત્પન્ન થયેલું દુર્ભિક્ષ સંપૂર્ણ રીતે નાશ પામી ગયું છે.

સમ્યગ્દષ્ટિ દેવો પણ ધર્મ વિશિષ્ટ મનુષ્ય-ભવને માટે કેટલા તલસે છે- તે આ પરથી સમજી શકાય છે. સાચો ધર્મનો આરાધક સ્વયં સુખી થાય છે અને અન્યને સુખી કરે છે-અન્યના અનિષ્ટને પણ હરે છે.

આ વાત રાજા કમલસેને, ચાર જ્ઞાનને ધરનારા ગુરુના વચનથી જાણી, વિસ્મય પામ્યો. તરતજ યોગ્ય પરિવરેલો રાજા, ઐશ્વર્યને ઘેર ગયો. ત્યાં સર્વ લક્ષણોથી શોભતા બાળકને જોઈને, એકદમ રાજાએ પોતાના બોળામાં લીધો અને કહ્યું,

ભો! પુણ્યશાલિન! જગદાધાર! દુર્ભિક્ષ ભંજક! નમો ભવતે. ત્વમેવાત્ર તાત્ત્વિકો રાજા, અહમ તલારક્ષ સ્તવાસ્મિ ।

હે પુણ્યશાલી! હે જગતના આધાર. અને દુર્ભિક્ષના ભંજક! તને નમસ્કાર હો. હું તો તારો તલારક્ષ છું. તું જ સાચો રાજા છે.

આ પ્રમાણે સ્તવીને કમલસેને બાળકને ધર્મનૃપ ઇતિ નામ તત્ત્વ દત્તવાન ધર્મનૃપ નામ આપ્યું.

ગુણીના ગુણશ્રવણથી ગુણગ્રાહી આત્માઓ કેવા બની જાય છે- તે વિચારવા યોગ્ય છે.

ગુણ અપન્ન બનવું જેમ કઠિન છે તેમ ગુણાનુરાગી બનવું પણ કઠિન જ છે.

પરમ પુણ્યશાલી ધર્મનૃપ યૌવનવયમાં અનેક રાજકન્યાઓને પરણ્યા. પ્રજામાં આનંદ આનંદ પ્રવર્ત્યો. સદાય તે રાજ્યમાં પ્રમોદનું જ સામ્રાજ્ય છવાયું.

સમ્યક્ત્વ મૂલ્ય બાર વ્રતોના આરાધક તે શ્રી ધર્મનૃપ ભક્ત ભોગી બન્યા બાદ કમપૂર્વક દીક્ષાને અંગીકાર કરીને, તે ભવમાં જ કેવળજ્ઞાનને પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત કર્યું અને મુક્તિપદને પામ્યા.

‘જિનવાણી’ના સૌજન્યથી

ચિંતનિયાં યાને ટપકાવાળો પટ્ટો

લેખક સર આર્થર કોનન ડોયલ

અનુવાદક : પી. આર. સલોત

મનુષ્યનો મહાન શત્રુ કોય.

ધનની લાલસા એટલે ખતરનાક વિનાશ.

બદલો અહીં ને અહીંજ.

‘ટડની સાલની એપ્રિલ માસની સવાર. નગતાં જ માંરી પથારી પાસેજ સંપૂર્ણ પોષાકમાં સજ્જ મારામિત્ર શેર લોક હોમને જોયો.

તેણે કહ્યું, “તને જગાડવા માટે ખૂબ દિલગીર શ્રીમતી હડસનને જગાડવામાં આવેલ. તેણે મારા પર બદલો વાળ્યો અને મેં તારા પર,”

પણ છે શું? આગ?

અરે, ના. એ તો અસીલ. ખૂબ ગભરાયેલ સ્થિતિમાં આવેલ એક યુવતીએ મને મળવાનો આગ્રહ રાખ્યો. તે અત્યારે દિવાનખાનામાં બેઠી છે. જ્યારે યુવાન સ્ત્રીઓ રાજનગરની શેરીઓ વટાવી ઉંઘતા લોકોને જગાડે ત્યારે હું માનું છું કે તેમને કંઈક અગત્યનું કહેવાનું હોય.

જે તે રસપ્રદ ઘટના હોય તો તારે શરૂઆતથી જ તે જાણવી જરૂરી છે. તેથી જ તક આપવા મેં તને અત્યારે જગાડ્યો.

“બહાલા મિત્ર, કોઈ પણ ભોગે તે તક જતી કરવા ઇચ્છતો નથી.”

અમે ચોરડામાં પ્રવેશ્યા કે તરતજ કાળા પોષાકધારી અને ખુરખાવાળી જે તરુણી બારી પાસે બેઠી હતી તે ઉભી થઈ.

આનંદપૂર્વક હોમ્સે કહ્યું, “શુભ સવાર. માર્ડ નામ શેરલોક હોમ. આ મારા નજીકના સાથીદાર હો. વોટસન. હું જોઈ શકું છું કે આપ ઘુઝ રહ્યાં છો. તેથી સગડી નજીક બેસો. હમણાં જ કેડી મંગાવું છું.” સ્થાન બદલતાં, મંદ સ્વરે યુવતીએ કહ્યું “કંડી મને ઘુબવતી

નથી.”

ત્યારે ?

“એ છે ભય અને ત્રાસ.” એમ કહી તેણે ખુરજો હઠાવ્યો ખરેખર ભયની કુટુણબનક છાપ ચહેરા પર પ્રસરી ગઈ હતી. આરામ વિહિન ભયગ્રસ્ત આંખો વાળું મુખ લેવાઈ ગયું હતું જાણે શિકાર અનેલું પ્રાણી ! આકૃતિ અને ચહેરાની મુદ્રા ત્રીશ આસપાસ વય બતાવતી હતી. જ્યારે વાળ સફેદ બનવાની તૈયારી સૂચવતા હતા. ચહેરા પર થકાવટ અને ચિંતાનો ભાર તોળાઈ રહ્યો હતો, શેરલોક હોમ્સની દૃષ્ટિ શરીર પર નખશીખ સુધી ફરી વળી. મીઠાશ પૂર્વક અને આશ્વાસન સાથે કહ્યું, “ડર રાખવાની જરૂર નથી, પરિસ્થિતિને સંભાળી લેશું. આપ રેલગાડી દ્વારા આવ્યા છાને ?

“આપ મને ઓળખો છો. ?”

“ના, પણ આપના હાથમાં રીટર્ન ટિકીટનો અર્ધભાગ દેખાય છે. આપ વહેલાજ નીકળ્યા હશે. શ્વાન-ગાડીમાં ખરી મુસાફરી ખેડી લાગે છે. પછી ગાડીમાં મુસાફરી કરી.”

હેલન પ્રથમ ચમકી અને તેના તરફ દિગ્મુઠ બની જોઈ રહી.

હસતાં હસતાં તેણે કહ્યું, “એન તેમાં કશું રહસ્ય નથી. તમારા ડાબા હાથની બાંધ ઉપર કાઢવના સાત ડાઘા છે. તે પણ તાબત જ છે. શ્વાન ગાડીની મુસાફરી વગર આમ બનવું શક્ય નથી અને તે પણ તમે હાંકનારની ડાબી બાજુએ બેસો તોજ.

હેલને કહ્યું, “સાચું. હવે મારાથી આ બોલો-ચિતાંનો વહી શકાય તેમ નથી. જે પરિસ્થિતિ ચાલુ રહેશે તો હું ગાંડી બની જઈશ.

મારે કોઈ સંબંધી નથી. જેની પાસે ધા નાખું કે મદદ માગું. એક છે પણ તે કશું કરી શકે તેમ નથી. શ્રીમતી ફારીન્દોશ પાસેથી આપ વિષે સાંભળ્યું. સરનામું પણ તેની પાસેથી મેળવ્યું. આપે તેને જેમ સહાય કરી તેમ મને સહાયરૂપ બનો. અત્યારે આપની મદદનું વળતર હું આપી શકું તેમ નથી પણ લગ્ન બાદ ધનનું માલિકપણું મળતાંજ હું વળતર ચૂકવી આપીશ,

હાલમ મેંજ તરફ દયા; ખાતું ખોલ્યું. નાની કેસ-બુક કાઢી અને નળવી લીધું. “આ બાબત ડો. વોટસન અહીં આવ્યા તે પહેલાંની છે. જરૂર આપને મદદ મળશે. મારો વ્યવસાય એજ મારું વળતર. પણ તલાશ વખતે જે ખર્ચ થાય તે આપની સગવડતાએ આપવા આપ સ્વતંત્ર છો. હવે આપ ખુલ્લે દીલે, જરા પણ ભય કે ક્ષોભ વગર આપની વાત જણાવો.”

હેલને કહ્યું, “અફસોસ! કમનશીબી તો એ છે કે મારો ભય અસ્પષ્ટ છે. મારી પરિસ્થિતિ નાના શા મુદ્દાઓ પર જ આધારિત છે - જે કદાચ આપને તુરંત લાગે. જે કોઈ જાણે તે એમજ કહે છે કે ભીડ થયેલ સ્ત્રીની બાલી બ્રમણા જ છે. પણ આપ માનવીની અનેક અને વિવિધ દુષ્ટતામાં ઉંડા ઉતરેલ છે, ત્રાસ ને ભયથી ઘેરાયેલી એવી મારે કઈ રીતે માર્ગ કાઢવો-તેની આપ મને સલાહ આપો.”

“બેન! હું ધ્યાનપૂર્વક સાંળળું છું, કહો.”

“મારું નામ હેલન સ્ટોનર” મારા ઓરમાન પિતા સાથે રહું છું. સેક્સન કુટુંબના છેલ્લા વારસદારમાંના એક. સ્ટોક મોરન કુટુંબનો ડો. રાયલોટ. “નામ મને પરિચિત છે.”

ઈંગ્લેન્ડમાં તે એક વખતનું સમૃદ્ધ કુટુંબ. મિલ્કત પણ ખૂબ વિશાળ. છેલ્લી સદીમાં ચાર પેઢીઓના દરેક વારસદાર ચારિત્ર્યહીન અને ઉડાઉ નિવડ્યા. છેલ્લાએ જુગારની લતમાં ફસાઈ કુટુંબનો સર્વ વિનાશ નોતર્યો. હવે રહી છે થોડા એકર જમીન અને બસો વર્ષ જુનું મકાન. મારા પિતાના પિતાએ ગરીબ સ્થિતિમાં જમીન-

દારને અનુરૂપ વિલાસ મહાણી જીવન ઘસી નાખ્યું. મારા પિતા તેમના એકના એક પુત્રે પરિસ્થિતિને અનુકુળ બનવા વિચાર્યું. સંબંધી પાસેથી એડવાન્સ રકમ મેળવી દાકતર બન્યા. કલકત્તા પહોંચ્યા. હોશિયારી ચારિત્ર્યના બળે નામના જમાવી. પણ કોઈ તેમનો મહાન રિપુ બન્યો. એક વખત કોઈના આવેશમાં ચોરી કે લૂંટના પ્રશ્ને એક દેશી માણસને ઢાર માર માર્યો. તે મૃત્યુ પામ્યો. મહા મહેનતે મોતની સજામાંથી બચી ગયા.

પણ લાંબો સમય જેલયાત્રા ભોગવવી પડી. જેલ મુક્તિબાદ ઈંગ્લેન્ડ આવ્યા-ખૂબ હતાશ અને નાંખાઈ ગયેલ સ્થિતિમાં જ્યારે તે ભારતમાં હતા ત્યારે મેજર જનરલ સ્ટોનરની વિધવા સાથે લગ્ન કર્યા. તે જ મારી માતા. હું અને મારી બેન જુલિયા સાથે જ જન્મેલ. તે વખતે મારી ઉંમર ફક્ત બે વર્ષ, મારી માતા પાસે પુષ્કળ મિલ્કત. એક વર્ષમાં ૧૦૦૦ પાઉન્ડની આવક. મારી માતાએ તે બધી ડો. રાયલોટને સોંપી. શરત એટલીજ કે દરેક દીકરીને લગ્ન વખતે કે મિલ્કત આપવાની. ઈંગ્લેન્ડ આવ્યા બાદ મારી માતા મૃત્યુ પામી. રેલ્વે અકસ્માત જીવલેણ નિવડ્યો. હવે મારા ઓરમાન પિતાએ ગ્રેકટીસ કરવાનું માંડી વાળ્યું; અને બાપદાદાના જૂના ખંડેર મકાનમાં રહેવા આવ્યા, માતાની મુડી અમારી બધીજ જરૂરિયાતને પહોંચી વળતી. અમારા સુખમાં કશોજ અવરોધ ન હતો.

અહીં મારા પિતાના જીવને કરવટ બદલી. સુખ, ચેન અને આળસુ ચિંતારહિત જીવને તેને વધુ એકાંતમાં ઘસડ્યા. તેણે પડોશીઓ સાથેના સુમેળ બગાડ્યો, કોઈ સાથે વાતચીત નહિ. જો કોઈ તેના માર્ગમાં આવે તેની સાથે ભારે કજિયો કરે. વારસાગત કોઈની સીમા ન રહે, બે કજિયામાં કોર્ટ થઈ. છેવટે તે ગામને ત્રાસરૂપ બન્યા. તેનું નામ સાંભળતાજ લોકો નાસે. તેનામાં અતૂલ બળ છે અને નિરંકુશ અને અમાપ ક્રોધ વસે છે. (ક્રમશઃ)

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન

મુનિરાજશ્રી જગુવિજયજી મહારાજના

વરદહસ્તે સંપાદિત થયેલ અગ્રેહ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોનું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયકેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે. જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજે, સાધ્વીજી મહારાજે, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ 'દ્વાદશારં નયચક્રમ્'ને એક સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.
(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

ખહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલવારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઝોંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયકેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે. (કિંમત રૂ. ૮-૦૦)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સહોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, મુતારવાડ, ભાવનગર.